

§ 36, der ligesom § 36 i lærerlønnsloven af 12. juli 1946 giver undervisningsministeren hjemmel til for en kommunes hele skolevæsen eller dele deraf at godkende højere lønninger til lærere end de i loven fastsatte gennem ydelse af *kommunale løntillæg*. Der har i udvalget været enighed om det principielt betænkelige ved en sådan ordning, som navnlig i en tid med lærermangel kan medføre en uheldig konkurrence mellem kommunerne om lærerne.

Ordningen har som baggrund det forhold, at lønningerne til de under Københavns kommunes skolevæsen ansatte lærere, der ikke er omfattet af lærerlønnsloven, er højere end lønningerne efter lærerlønnsloven. Dette har medført, at Københavns omegnskommuner af hensyn til rekrutteringen har måttet yde kommunale tillæg til deres lærere for at bringe disses løn op på højde med de i Københavns kommune for tilsvarende stillinger gældende lønninger (i enkelte tilfælde ydes endog tillæg af en sådan størrelse, at lønnen bliver højere end i København). Som følge heraf har også andre kommuner ydet deres lærere særlige tillæg af forskellig størrelse. Udvalget har været opmærksom på, at også andre forhold, f. eks. bolig- og skatteforholdene, kan være af betydning for kommunernes muligheder for rekrutteringen til lærerstillingen, men finder dog, at den væsentligste hindring for afskaffelsen af den bestående ordning må søges i det forskellige lønniveau for lærere under Københavns kommunes skolevæsen og lærere omfattet af lærerlønnsloven. Spørgsmålet om muligheden af at tilvejebringe større paritet mellem lærerlønningerne inden for de nævnte to områder har været drøftet med undervisningsministeren, der — som det fremgår af den som bilag 54 optagne skrivelse — deler udvalgets principielle betænkelighed ved ydelsen af kommunale løntillæg og er enig med udvalget i, at der bør ydes ensartede lønninger til lærere inden for samme grupper uanset ansættelsessted, alene med undtagelse af reglerne om stedtillæg. Ministeren har endvidere over for udvalget erklæret sig villig til efter gennemførelsen af den foreslåede nye lærerlønnslov at optage forhandling med myndighederne i Københavns kommune om lønningsniveauet for denne kommunes lærere og herunder at understrege det ønskelige i, at der søges opnået størst mulig ensartethed i lønningerne for lærere i Københavns kommune og det øvrige land.

Under disse omstændigheder har udvalget ikke ment at burde foreslå den gældende ordning ophævet på nuværende tidspunkt. Udvalget finder dog anledning til at fremhæve de i lønningskommissionens 3. betænkning, side 20-21, angivne retningslinjer for ydelse af kommunale løntillæg og forudsætter, at der af undervisningsministeriet udsendes et cirkulære til samtlige kommuner indeholdende disse retningslinjer.“

Efter vedtagelsen af de stillede ændringsforslag, hvoraf enkelte er omtalt her, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling enstemmigt,